

Лещинська Д.А.
студентка,
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

КОМУНІКАТИВНИЙ МЕХАНІЗМ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

На сьогоднішній день, досить сильно актуалізується питання модернізації та інформатизації суспільства, яке у свою чергу, будується на європейських стандартах та принципах демократії, що забезпечують верховенство права і прав людини. Сам розвиток інформаційно-комунікативних технологій зробив істотні зміни в історії всієї цивілізації. Виникають нові шляхи та методи передачі повідомлення та будь-якої інформації від уряду до людей. Такий рівень комунікації в суспільстві важливий, оскільки, показує рівень довіри суспільства уряду. Актуальним питанням залишається проблематика як дослідження комунікації, так і використання комунікативних технологій.

Комунікація є необхідною умовою ефективного функціонування та розвитку соціальних систем та суспільства загалом. Комунікаційний механізм один з найважливіших аспектів в житті людини та держави, а також присутній в роботі всіх суспільних інститутів. Більш того, це підтверджує швидкий темп розвитку новітніх технологій, прагнення суспільства запровадити демократичну державу, та йти нога в ногу з інформаційним розвитком. Тому, комунікації стає в центр дослідження різних предметних сфер.

Дослідники часто співвідносять термін «інформація» з поняттям «комунікація». Ці два поняття разом зазначаються складовою ефективною комунікативною політикою. Не дивлячись на те, що комунікація відіграє в житті суспільства значну роль все одно ще досі немає спільного або єдиного обґрунтування його в межах науки державного управління. Більш того, комунікація знаходиться в стані розробки її теоретико-методологічних засад [1].

Механізм комунікації в публічному просторі та у сфері державного управління можна охарактеризувати високим рівнем відкритості та спрямованості на реалізацію інтересів громадськості. В сучасному шаленому розвитку мас-медіа можна спостерігати збільшення сфери функціонування публічних комунікацій. Такі публічні комунікації виступають складним процесом взаємодії органів державної влади через мас-медіа формуючи та створюючи відповідні погляди, уявлення та інтереси різних категорій населення [5, с. 10].

Все ж таки, комунікативний аспект в управлінні дуже важливий в умовах стрімкого розвитку демократичних засад існування української держави. Тим більш, через те, що ззовні йде шалений розвиток нових тенденцій в інформаційному просторі, які призводять до підхоплення та адаптування нових підходів в методах управління.

Мескон М., Альберт М., Хедаури Ф., розбирають категорію «комунікація» як певний обмін інформацією, згідно якої керівництво одержує відомості, які будуть відігравати важливу роль у прийнятті рішень [3, с. 19]. Існування такої думки та підходу є досить очевидним. Через те, що поняття інформація і комунікація є взаємопов'язаними. І тому часто вживаються як одне поняття, в якому відображено особливості інформаційного обміну в процесах комунікативної взаємодії [2, с. 14].

Мазур В. Г. обґрунтовує комунікацію як «основу державного управління і важливий чинник демократизації суспільного життя». Тобто комунікацію можна розглядати як процес обміну інформацією, що пов'язує всі органи державної влади в єдину цілу систему та посилює зворотні зв'язки із суспільством.

В сучасному світі комунікація, що реалізується між державною владою та суспільством займає значне місце в політичній системі. Комунікація виступає як один із головних елементів при утворенні суспільства, де існує якісний взаємозв'язок між громадянами та державою. Тому, одна із основних задач комунікації це утворити довірливі відносини між суб'єктами та об'єктами, а також створити налагоджену систему партнерських стосунків [4, с. 198]. В державному управлінні комунікація розглядається як «інформаційна взаємодія, яка зосереджена на певну організацію та на способи побудови її внутрішніх зв'язків, тобто виступає в ролі інформаційного потоку».

Комунікацію у публічному просторі можна розглядати як певну сукупність ефективно управлінських засобів розвитку. Комунікаційна діяльність в публічному просторі для державних інститутів вимагає стратегічного планування, детальної продуманості та належного контролю. У виконавчих органах комунікацію слід розглядати як базову і необхідну частину планування різних видів діяльності та прийнятті рішень.

Розвиток інформаційних технологій та засобів комунікації дають широкий спектр можливостей для покращення ефективного забезпечення та просування ідей державної думки. Комунікація існує в усіх сферах суспільного життя і вже стала невід'ємною частиною сучасного суспільства.

Однак, існують певні перешкоди на шляху забезпечення ефективних комунікацій в системі державної влади. Це є недосконалість та обмеженість нормативно-правової бази, відсутність стандартів інформаційної взаємодії між органами влади та громадськістю, відсутність єдиної структури комунікативних підрозділів. Крім того, не встановлено правові та організаційні засади функціонування інформаційних підрозділів, не визначені їх завдання та функції в органі державної влади. Головною задачею державної влади та суспільства залишається, – створення взаємовідносин, які характеризувались інформаційною прозорістю, роблячи із суспільства ефективного суб'єкта вироблення державно-управлінської інформації.

Список використаних джерел:

1. Друк В.В. к. держ. упр., докторант кафедри інформаційної політики та електронного урядування Національної академії державного управління при Президентіві України, м. Київ / Державне управління: удосконалення та розвиток № 4 / Сучасні наукові підходи щодо дослідження поняття «комунікації» в державному управлінні. – 2017.
2. Інформаційна складова державної політики та управління: монографія / Соловйов С. Г., та ін.; заг. ред. Грицяк Н. В.; Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України, Каф. інформ. політики та електрон. урядування. – Київ: К.І.С., 2015. – 320 с.
3. Інформаційне забезпечення управлінської діяльності в умовах інформатизації: організаційно-правові питання теорії і практики / [Р. А. Калюжний, В. О. Шамрай, М. Я. Швець та ін.]. – Київ: «Квіц», 2002. – 296 с.
4. Логунова М. М. Комунікації судової влади: науково-практичний посібник / М. Логунова, М. Лашкіна, П. Гвоздик, А. Алексеев – К.: АДЕФ – Україна, 2011. – 276 с.
5. Романенко Є. О., кандидат наук з державного управління, докторант кафедри державної політики та управління політичними процесами, Національна академія державного управління при Президентіві України, Публічна комунікація як засіб транспарентності державного управління. – 15-26 с.